

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vzeta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
sopust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 56.

V Ljubljani v torek, 10. marcija 1885.

Tečaj II.

Iz parlamentne palače.

Z Dunaja, 7. marcija

(Izv. dop.)

Po končani generalni debati o državnem proračunu bilo se je nadejati, da se poleže razburjeno valovje parlamentarne zgovornosti v isti meri, v kateri napreduje nadrobno posvetovanje. Temu ni tako. Dokaj je zlasti levičarskih poslancev, katerim je sklep državnega zbora, zaključiti generalno debato, besedo prestrigel. Siromaki imajo svoje govore, opiljene in dovršene, v žepu in v glavi, sedaj pa ne bi imeli niti prilike, s proizvodi svoje modrosti iznenaditi pristaše in protivnike. Tak govor, kojega ni bilo moč, spečati o pravem času, obtiči v želodci ter se težje prenaša, nego neprebavljena jed. Ni čuda tedaj, da se je k posameznim točkam državnega budgeta oglasilo celih 195 govornikov, in zasedanje bi se moralo podaljšati vsaj za dva meseca, ako bi večina vsakemu teh gostobesednih zastopnikov hotela privoščiti potrebni čas za njih ekspektoracije. Dvojimo, da se bode ozirala na te srčne želje, in tudi hudo-mušni predsednik postavlja se po robu. Saj je bil celo tako neusmiljen, da je poslancu dru. Hanischu v besedo segel ter mu jo končno vzel, baš ko je bil nesrečni zastopnik mučeniških Nemcev v najboljšem tiru, zgodovinsko slovstvo obogateti s svojimi studijami o bitvi na Beli Gori in njenih posledicah. Škoda, nenadomestna škoda!

Včerašnja seja bila je zanimiva v dvoj-nem oziru. Najprej zaradi važne izjave mini-sterskega prvosednika, katero je slo-vesno poudarjal solidarnost celega minister-stva nasproti pomenljivemu govoru dr. Duna-jevskega. Taaffe govoril je jasno, samo-svestno in močato. Pritrdil je svojemu kolegu, denarnemu ministru, da je v Avstriji sila te-žavno, bržkone celo nemogoče, dlje časa vla-dati s strogo parlamentarnim ministerstvom. Vlada mora stati nad strankami, vsakemu

mora varovati pravico, nikomur ne sme de-lati krivice — to je vodilo sedanji vladni po-litiki. Ostro je zavračal one zlobne tolmače, kateri so Dunajevskemu spodtikali besede, da se namerava vladati proti nemškemu življu. Naglašal je slovo v kabinetu ter z neko po-sebno energijo ponavljal veselo nado, izraženo od svojega tovariša, da bodo nove volitve ojačile sedanjo, vladni prijazno večino. Z zdravim humorjem je vladni načelnik konečno ironizoval predgovornika, štajerskega poslanca Heilsberga. Le-ta se je v svojem govoru posluževal ne baš nove, a vender še dokaj mikavne podobe o „solncu“. Ker se je tedaj uže govorilo o tej zvezdi nepremičnici, sledil je ministerski predsednik cenjenemu pred-govorniku na astronomično polje ter omenjal kot posebno prednost, da „se solnce časih nenadoma prikaže in meglo razprši, kar se je baje pripetilo pred kratkim časom,“ in te-daj se nadeja, „da bode ta čista, žarna soln-čna svetloba še prav dolgo vztrajala.“ Go-spodje z levece delali so kisle obraze, des-nica pa je živahno odobraval Taaffejeve besede.

Skoro takoj po tem dvigne se raz sedež jeden najlutejših agitatorjev na Severnem Českem, glasoviti dr. Knotz. Obstati moramo, da smo radovedno pričakovali *maiden-speech*, deviški govor tega pragermanskega zastopnika. Nismo si delali, Bog zna, kakih iluzij, a ven-der bili smo osupnjeni. To tedaj je oni mo-gotec, kateri oblastno zapoveduje omikanemu nemškemu narodu na Severnem Českem, ta-kemu kričaču se pokorno klanja elita nem-skega prebivalstva v naši državi! Bilo nam je, kakor da bi uže bili videli in slišali tega junaka, in zares, nek ljubljanski politik mu je podoben, kakor krajcar krajcarju. Isti smešni pathos, ista pretiranost v gestikulaciji in v umovanji, ista plitva frazeologija, ob jednem pa ista navidezna strast, za katero se po-plevno skriva duševna ubornost — prav pred seboj smo ga videli stati in kričati, z rokami po zraku mahati in z glavo tresti, kakor polno hruško, protagonista naših radikalcev!

In kaj je vsebina bila Knotzovemu govoru? Nič drugega, nego dolga vrsta de-nunciacij zoper vladne organe, od českega cesarskega namestnika pričenshi, doli do dav-karskega nadzornika. Mož ni bil izbirčen, celo privatnega življenja se je lotil ter priterlal v besago navadnega pouličnega „tratscha“. Za-nimivo je bilo, z galerije opazovati vedenje levičarjev. Nekateri so mu navdušeno ploskali, in njih odobravanje rastlo je v isti meri, v kateri je Knotz vzmnoževal svoje osobne napade. Večina pa, med njimi dostojnejši ele-menti, Herbst, Chlumecky in drugi, ostavili so dvorano, na obrazu se jim je či-talo, da jim prešeda to brezumno, strasti pi-jano govoričenje. Nemški „burš“ na galeriji aplavdiral je kakor besen, mi pa dejali smo sami pri sebi: „Nič ne škoduje poštenu stvari, če pri prihodnjih volitvah prodere nekoliko zastopnikov Knotzove barve. Kolikor po-znamo svoje Nemce, Knotz ne bode osamljen v prihodnji zbornici; tem bolje za nas, tem bolje za prijatelje, udane avstrijski državni ideji in pomirjenji narodnega protivja, ako se nezmisel nasprotnikov razodeva po tako dra-stičnih vzgledih. Le tega nas Bog varuj, da bi Knotzu ali jednemu somišljenikov njegovih v bodočem parlamentu odgovarjal — kak slovenski pendáut! Z jedno besedo, čim strastneje protivniki postajajo, tem bolj zmerno in previdno, dasi odločno, moramo postopati mi!

In kaže se, da bodedmo! Razpor na des-nici, v kolikor ga je bilo v istini, je po pol-nem potihnil, razne njene frakcije so se zopet oklenile jedna druge, in prav lahko je možno, da se bodo ugodno rešile vse one vladne pred-loge, proti katerim se je delalo z neke strani. Celó to se ugiba, da se bode Liechtensteinova skupina po volitvah zopet v jednom klubu spojila z ostalimi nemškimi konservativci in z jugoslovanskimi poslanci. O posebnem „jugo-slovanskem klubu“ se nič več ne čuje; dva poslanca izvzemši, sprevidijo vsi naši zastop-niki škodljivost takega razcepljenja sil, nevar-nost takih eksperimentov. Naj se tedaj „Slo-

Listek.

Črnogorska nevesta.

(Izvirna novela. Spisal J. Bedének.)

„Barčica po morji plava,
Drevesa se priklanjajo!“
Národna.

I. V čolnu.

Bilo je prijazno jutro meseca oktobra 1869. l. Gorak široko (sirocco) igral se je prav hudomušno s kodrajočimi se valovi Jadran-skega morja v Zadarskem kanalu, po katerih je majhen čolnič nad temno globočino brazdo rezal.

Mogočno temno zidovje Zadarsko zrlo je žalostno tja čez široko planjavo morskó. Za-puščeno, tako čudno zapuščeno je bilo vse videti, odkar so groméči topovi in širokoustni primorski možnarji zginili s trdnih, širokih nasipov trdnjave v magacine in kazemate.

V čolnu sta se vozila ognjičarja trdnjav-ske artilerije. Oba skoro enake rasti, enake starosti in po polnem nasprotnih značajev, kakor tudi telesne polti. Prvi je imel kakor

kitajski tuš črne lase, črno kodrasto brado, rujava lica in kot živo oglje zareče tamne oči — pravi sin benečanski. Drugemu pak so bili rumenkasti lasje lastnina, ki so mu krasili nekako melanholični obraz.

Globoko zamišljen slonel je ta ob kraji čolniča, ki se je ravno kar obrnil in pot v luko nameril ter zrl neprestano v igrajoče se valove, kako so se ježno zaganjali od obeh strani proti čolnu in od tod divje se razprševali in razgubljevali med šumečimi svoji brati.

Kratek a globok izdihljaj dvignil se je iz vojaških prsi njegovih.

„Kam si se tako zamislil, ljubi Miroslav, da se držiš, kot bi ne imel okroglega v žepu. Pаметen bodi in pusti sanjarije; pomagati ti ne morejo nikdar, škodovati bi ti pa mnogo prej vtegnile, in veš kaj, da se avstrijskemu vojaku proketo slabo kisli obrazi podajo.“

„Oj Paolo, lahko je tebi smejati se!“ od-govori Miroslav in žalostni smehlja mu zaigra okrog zalih, pravilno rezanih ustnic, nad ka-terimi so si ravno male prve brkice na vso moč prizadevale iz temne ječe na svitli dan potegniti se.

„Rad bi vedel zakaj smejati se,“ pravi ve-selo Italijan, „nimaš li enako lepe in brezskrbne sedanjosti kakor jaz, in ne smeje se ti li vrh tega še lepa rožnobarvana prihodnjost nasproti, kakor je moja. Ni li tako — kaj?“

„Prihodnjost ravno, ah ta v gосто meglo in temne nespreditljive oblake zavita prihod-njost je, ki mi srce v prsih krči. Kakor gotovo živim, te zagotovem, da bi oni ne jednega tren-utka življenja s čistim veseljem vžiti ne mogel, ako bi hotel vedno prihodnjost pred očmi imeti. Moja sreča, da mi tako žalostni in britki trenutki le redko prihajajo.“

„Ha, ha, ha,“ zahrohotá se Paolo in na-pali smodko ter enako žalostnemu tovarišu ponudi, „prihodnjost tedaj ti sive lase v glavo stavi! Per bacco, to je klasično, kolosalno, pi-ramidálno, rekel bi naš lajtenant Sabljarič. Vbogi mladenič, ako tebi prihodnjost toliko skrbi prizadeva, kaj naj bi pa potem nas kedo rekel? Izvrstno si dokončal kadetski ustav na Dunaji, smeš se vsak dan zlatega portépeja nadejati. Dobro veš, da ravno pri nas oficirjev močno primanjkuje in zato se kisaš in obraz kremžiš, kakor ga ima mesec po polni luni

van" togoti in repenči proti slovenskemu so-
trudniku dunajske „Presse“, kolikor mu drago.
Nesrečna misel o ustanovitvi tega kluba je
pokopana, tako sodijo tukaj poklicani možje,
poslanci sami, in o tem utegnejo politične
razmere vsaj v toliko biti znane, nego ljubljans-
kemu Knottu in njegovim pajdašem.

Zborovanje nemškoliberalne stranke na Kranjskem.

Pod tem naslovom prinesla je graška
„Tagespost“ dopis iz Ljubljane, ki se tako
glasi: „Ne bilo bi prav, ako bi molčali o zbor-
ovanju, o kojem se je v očigled vednega za-
tiranja tako jasno pokazalo razpoloženje nem-
škega prebivalstva na Kranjskem, o glavnem
zborovanju kranjskega konstitucionalnega dru-
štva namreč. V ostrih potezah risal je na-
čelnik tega društva dr. Schaffer delovanje dr-
žavnozbornske večine, kakor tudi vlade v zadnjih
šestih letih ter prišel do sklepa, da se v tej
dobi na eni strani ni vstvarila ne ena imeno-
vanja vredna postava in da se na drugi strani
tudi slabo stanje financ ni izboljšalo. Kar pa
se tiče celotnega poskusa, napraviti mir
in spravo med narodi, spodletelo ji je to po
polnem. Se huje pa, kakor v obče — tako
nadaljeval je dr. Schaffer med vedno ponav-
ljajočim se burnim odobravanjem — so
socijalne razmere na Kranjskem, kjer se vsaki
malenkosti taka važnost pripisuje, kjer se de-
nuncijacija vzgaja, nasproti pa, kar je velikega,
zares pospeševalnega in kulturnega, prezira,
takó, da je težko uganiti, se li to godi res le
iz kratkovidnosti, ali nalašč in premissljeno.

Polemizovanje uradnega lista proti Ple-
nerji, v kojem se je skušalo zatajiti, kar je
doživel in občutil vsak Nemec na Kranjskem
in kar presega še daleč vse to, kar je navajal
Plener, zopet prav jasno kaže, kako se hoče
doseči na Kranjskem sprava. Nemška
stranka, ki je imela vselej celotno Avstrijo
pred očmi in je še ima, ki vidi v centraliza-
ciji, po koji je Avstrija ravno postala mogoča
država, edino rešitev iz sedanjih nepre-
nesljivih zmešnjav, izpodrivala se je
sistematično iz deželne zbornice, de-
želne odbora, deželne šolskega
sveta, iz vseh važnejših občinskih
zastopov na Kranjskem, iz kupčijske
in obrtne zbornice in iz drugih kor-
poracij; nemški uradniki prestavljali
so se, kaznovali in pošiljali v pokoj;
šole so se s pritiskom od zgoraj slo-
venizovale, ne da bi se bilo imelo po-
trebnih šolskih knjig, s kratka, sto-
rilo se je narodnjakom vse na ljubo,
kar jim je le pozeleželo srce. In ti, so
li s tem zadovoljeni? Mesto da bi se se-
daj kot prave Avstrijci čutili, govore po ča-
sopisih ostentativno o neki „ožji“ domovini,
o „Sloveniji“, o slovenskem jezeru, ki se

do prihodnjega mlaja. Pri moji veri, kaj ta-
cega še nisem videl! Čisto drugače vedejo se
drugi naši kameradi, kadar se enake pečenke
nadejajo. Glavo kvišku, prsi venkaj in zibljejo
se v lepah nadah in nebeških iluzijah! Ti pa
glavo pobešaš, kakor star uže v poslednjih
urah stezajoč se konj, ki je uže cesarja, kmeta
in voznika doslužil.“

„O, prijatelj, močno se motiš. Ne poznaš
niti mojega srca, niti ne veš, kaj se v njem
godi, sicer bi tako ne govoril!“

„Govori za tri sto medvedov, kaj ti je,
kaj te stiska, menda vendar nisi menažnega
denarja zapravil —“

„Grom in tresk, kaj tacega menda vendar
ne bodeš mislil! Upam, da me poznaš; ti veš
mojo preteklost, kolikor je tudi drugim znano,
vidiš moje sedanje življenje in to bolje poznaš,
nego vsak drugi!“

„Govori tedaj določno, zaupa mi, kar ti
na srcu leži, morebiti ti bode mogoče po-
magati. Veš, ljubi Miroslav, lehkotivec sem in
nad vse veselo dete, kakor vsi moji rojaki, a
srčno dober in tebi vedno odkritosrčen! Po-

„zliva v slovansko morje“ itd., in v slednjem
času agituje se v nasprotnih organih celó za
učenje ruskega jezika. V očigled takim ža-
lostnim razmeram je dobro, da je levica
državnega zbora edina. Na tej edinosti ne
sme majati noben Nemec.“

Čemu posnemljemo in navajamo te vrstice
iz gori navedenega časopisa? Da bi zavračali
napade dr. Schafferja na kranjsko vladó? Kaj
tacega nam ne pride na um. Vsakemu nepri-
stranskemu človeku, ki razmere pozna in ki
ga strast ne slepi, vzbudila bodo ta očitanja
le lahen nasmehljaj pomilovanja na ustnih. Za
to nam tedaj ne gre. Hoteli smo le gospodo
goriške „Soče“, kakor tudi „Slovanove“ so-
trudnike, dr. Ivan Tavčarja in Ivan Hribarja,
opozoriti, da ne pozabijo stisniti prijateljske
roke vrlemu svojemu sobojevniku proti kranj-
ski vladi, dr. Schafferju.

Nove šole?

Z Dolenjskega, 9. marcija.

(Izv. dop.)

Lanski deželni zbor je naročil deželnemu
odboru, naj poizveduje, koliko novih šol bi na
Kranjskem še treba bilo. Menda je bilo to
povod dalo šolskim oblastem, da se zdaj po-
izveduje o razmerah uže obstoječih, postavno
urejenih šol in učilnic za silo ter da se pov-
prašuje, kje bi trebalo še novih šol. To
poslednjo zadevo na dnevni red spraviti, je
bilo res potreba, zlasti v nekaterih krajih na
Dolenjskem. Ne moremo sicer tajiti, da bi bili
pri nas v šolskem obziru tako zeló na sla-
bem, ali izkazi o šolskem obiskovanju so ven-
der trdili, da je v dveh poglavitnih okrajih
na Dolenjskem, namreč v novomeškem in kr-
škem šolskem okraju, bilo naj slabše šolsko
obiskovanje na Kranjskem. Temu ni morda
krivo to, da bi učitelji ali šolski uradi v tej
zadevi svoje dolžnosti ne storili, marveč ne-
ugodno razdeljene šole, ali bolje rečeno po-
manjkanje šol po velikih farah. Ko so se
nove šolske občine v zmislu nove šolske po-
stave ustvarjale, gledalo se je, kar je čisto
naravno bilo, da so se strinjale z farnimi ob-
činami. S kratko pa je stvar ta-le: Na Do-
lenjskem so nekatere šolske (in farne) občine
tako velike, da ne zadostuje za celo faro
jedna sama šola. Vsaj so posamezne vasi in
hiše od farne cerkve tako oddaljene, da še
odrasli ljudje niti vsako nedeljo v cerkev za-
voljo oddaljenosti ne zahajajo. Zdaj pa naj
malo dete vsak dan tako daleč hodi! Pa saj
tega nihče ne terja. A vendar bi se skoro
lahko terjalo, ker v tej zadevi postave ne
govoré jasno. Za tako oddaljene otroke mo-
rala bi se napraviti po postavi posebna šola,
če jih je le 40. Če se pa šola ne ustanovi,
ali če ni dovelj otrok, ostanejo ti brez pouka
— ali pa hodijo po nekod vendar le v 2 uri
in več oddaljeno farno cerkev. V obče pa ne

vej, prosim te, razodeni mi svoje težave, videl
bodeš, da ti odleže.“

Miroslav upre žalostno oko v tovariša,
kakor bi hotel reči: „Tako meni ti.“

„Začni tedaj, ne bodi otročji in govori,
saj ti menda Bog ni zastonj ust ustvaril!“

„Oh Paolo, ne norčuj se,“ pravi s tihim,
žalostnim glasom mladenič in solzica priigra-
mu v modrih očeh.

Vročekrvnega sina gorke Italije je solza
prijateljeva zaskelala, prime ga za roko in
pravi: „Nisem tako hudo mislil, ljubi Miroslav,
ne zameri. Če te pa smem prositi, razodeni
mi svoje srce, odkrij mi svoje bolečine!“

Ti mehki glasovi so se srcu rumenolasega
mladeniča prillegli. Zaupljivo se ozre v tova-
riša in pravi:

„Naj bo! Morebiti se mi srce olajša, ko
se bode prijatelju odkrilo. Poslušaj: Dne 15ega
maja zjutraj potikal sem se po skalovji tam-
kaj gori nad Kotorom in dolgčas mi je bilo.
Ne da bi bil vedel, zašel sem bil na črno-
gorsko zemljo, tjakaj, kjer stojite samotni dve
koči; morebiti ti je znano. Zadej kakih 800
korakov izvira ti v sredi leščevja, kakor kristal

hodi; kajti v prej omenjenih okrajih je
skoro 40% za šolo godnih otrok brez vse
šole. Človek bi v tako oddaljenih vaseh lju-
dem kar ustanovil šole, ako bi to tako z
lehka šlo. Malo je ljudi, kateri bi si sami
šole želeli, da bi namreč sprevideli, na ta-
košni škodi so, ker nimajo šole: šolsko
priklado plačujejo, a nimajo nič od
tega.

Bojé se novih, troškov, katere bi imeli z
zidanjem šole. Za to so nekateri v tej točki
indolentni, drugi pa celó protivni. Ako bi novo
šolsko poslopje stalo le kakih 2000 gld., ne
bi se človek dosti obotavljal in prisilil bi
ljudstvo v to. Ali poslopje stane koj od 5000
do 10000 gld. Kjer imajo ljudje drugih iz-
rednih troškov, ali kjer je bilo ljudstvo za-
deto po elementarnih nezgodah, naj šolske
gosposke potrpe z novimi šolami. Ali kjer so
normalne razmere, naj se prične vendar le
polagoma z zidanjem potrebnih novih ali z
adaptiranjem starih pripravnih poslopij za šole.

Vpelje naj se pa povsodi uže zeló obi-
čajni način, da bode ljudstvo polagoma pri
občinskih davkih zlagalo za nove šolske hiše;
naj to nabiranje traja tudi 5 do 10 let, samo
da se enkrat prične.

Da bi pa šolske gosposke zopet za kacih
deset let se ne ozrle na vasi, ki so po svoji
leži uže itak na slabšem od drugih, ne bi bilo
nikakor vestno. Razširjevati obstoječe šole,
kazalo bode le v redkih slučajih; za to se
zdaj več na to toliko ne sili, a ustvarjati po
velikih farah nove šole, je silno potrebna do-
moljubna reč. Za to hvalimo deželni zbor in
slavne šolske gosposke, ki so to stvar v tek
spravile, in želeč doslednosti in vztrajnosti
kličemo: *Vivat sequens!* jl.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Staročeski listi soglasno poročajo, da bode
državni zbor nadaljeval svoje zasedanje še
po Veliki noči. Dasi bodo med specialno de-
bato o proračunu še večerne seje, vendar za-
radi obilega gradiva ni upanja, da bi se mogli
poleg proračuna rešiti kaki važni zakoni. V
poznejšem zasedanju, katero se bode pričelo
dne 14. aprila, se bode rešila carinska novela,
predloga o severni železnici, dinamični zakon,
zakon o zavarovanju proti nezgodam, oziroma
predloga o uravnavi galiških vodá.

Gospodska zbornica imela bode kmalu
zopet sejo, da se bode posvetovala o zakonu
o kongruji. Komisija je uže dovršila predpo-
svetavanja ter vsprejela predlogo tako, kakor
se je sklenila v poslanski zbornici, z jedino
spremembo, da se v poslanski zbornici zavržen
Klaičev predlog vsprejme, po katerem pride
zakon progresivno v treh letih v veljavo.

Čist studenec, ki mi je od preteklega leta,
ko sem tamkaj črtal (krokiral), v živem spominu
ostal. Nekaj nenavadnega, rekel bi, višja moč
tiral me je danes tjá. Približam se mu na
kakih 10 do 12 korakov, kjer po belem ka-
menji bistré valčike poganja, zakrit od vseh
strani od oglodanega leskovja — kar mi z
one strani proseči in žalostni glasi na uho
udarijo, katerim je srce pretresujoč jok sledil.
Kakor besen podvival sem korake in tija do-
spevši — o moj bože! temno mi postaja le
pri spominu na žalostno podobo, ki sem jo
pred saboj zagledal! Na zelenem obrobku
studenca ležala je ženska Črnogorka zvezana
in na njej klečala najostudnejša pošast, kar
sem jih kedaj videl — albanskega pohot-
nika. Jaz planem kakor orel iz sinjega neba
na ostudno pošast, katero tudi po kratkem,
a hudem rovanju pod se spravim ter jej z
jarrenom roke na hrbtu zvežem. Potem se
ozrem na nedolžno golobico, odvežem ji spono
in ravno s temi sem divjaku noge k kolcu
privezal, ki je bil tamkaj v zemlji zabiti.

Sedaj še le bilo mi je mogoče bitje, ka-
tero sem tako rekoč smrti iz rok iztrgal, dobro

Tuje dežele.

V francoski zbornici razpravljalo se je na interpelacijo nekega poslanca vprašanje, če so železniška društva o vojnem času sposobna, da kolikor možno hitro prepeljejo vojsko do meje. In o tej priliki je general Lewal v daljšem govoru pojasnjeval, da so francoske železnice tako urejene, da mogó ob vojnem času v nekaterih dneh prepeljati vso vojsko na mejo. Za prevažanje vojne stoji 38 000 železniških voz na razpolaganje. Prometno osebje pa se vadi za čas vojne na kolidorih in izven njega.

O angleško-ruskem razporu piše „Pall Mall Gazette“: „Položaj je resen in celó vznemirljiv; da bi se pa dovolilo, da bi se poravnal z vojsko med Rusijo in Angleško, bila bi to bedarija za obe državi, katere pa vendar ne moremo pričakovati. Kar pa ni neverjetno, je, da se bode meja določila po principu *damnnati possidentes*, in naša vlada bode s tem zadovoljna, da se obdržijo Afganci na prostoru pri Penjdehu, v tem ko se bode Rusom dovolilo, ostati v Akrobatu. Nova meja bode v glavnih potezah ona, katero je Rusija označila kot naravno mejo severozapadnega Afganistana.“

Iz Kopenhagena se poroča: Mnoga znamenja kažejo, da mora kmalu nastati katastrofa. Listi objavljajo članke: „Začetek konca“, in mirni državljani, kateri se prej čisto nič ali se prav malo udeleževali političnega gibanja, zdaj prav pridno delajo, sestavljajo odbore za agitacijo ter žrtvujejo denar in čas za ono stranko, h kateri so pristopili. Vse je razburjeno. Zdaj je jasno, da mora nastati ustavni boj. Ves ta boj se obrača namreč proti ustavi. Da bi pa nastalo kako sporazumljenje, ni upanja, kajti vodje obeh strank so trdno sklenili, da se ne umaknejo niti za las ne. Vsaka stranka ne zamudi nobene prilike, da si okrepi svoje vrste, da pomnoži sovražnike nasprotni stranki.

V Macedoniji so razmere še vedno slabe, in to je baje dalo tudi Turčiji povod, da se je ozrla nekoliko na macedonsko ozemlje. Kakor se poroča iz Carigrada, storila je Turčija uže potrebne korake, da se pouči o macedonskih razmerah, da potem skuša odpraviti nedostatnosti.

Turčija je zdaj baje z resno voljo pričela delo, da se dovrše vendar uže toliko časa pričakovane železniške zveze. Če bode le Turčija izvršila delo o pravem času, od drugih stranij je to gotovo.

Iz Kalkute se poroča: Podkralj je sklenil, da dné 24. marcija odpotuje, da se snide z afganistanskim emirjem v Ravalu Pindi. Okolo 18 500 mož in 60 topov se bode koncentrovalo pod poveljništvom generala Bidulfa. Kakor se dalje poroča iz Lahore, vlada med domačini vznemirjenje. Oblastva so dobila poročilo o zaroti, katera namerava podreti

pogledati, toda prijatelj, kar sem videl, ne pozabim, dokler živim! Ta lepi, nekoliko svitlorjavo obsopeni, čeravno še vsled prestanega strahu mrtvaško blede, a vendar kmalu kakor rožice zali obrazek, kakeršni se nabajejo le pri krasnem spolu južnega podnebja — te ognjene, črnožareče oči obdane od žametastih obrvi, kako so me hvaležno in ljubeznivo pogledovale in k temu vsemu še njena angeljska postava in mehko doneči, sladkomili glas najtoplejše zahvale — oh to vse mi je bilo nenkrat preveč.

Hotel sem ravno nekaj poprašati o zadevah meni po polnem še skrivnostnih in dogodajih, ki so se tu vršili, kar se prikaže sežen visoka korenjaška moška osoba junaškega Črnogorca na srpentinah, ter jo krene proti nama. Ko ga deklet vгляda, radostno zakliče: „Oj Janko, dragi brate, glej tukaj vojak me je ravnokar smrti rešil! Oprostil me je krempļjev tega krvoloka — pri tem pokaže na zvezanega zločinca — ki je hotel sramoto, hudobijo, smrt in pogubljenje nad me, tvojo ubogo sestro, izliti.“

Prišli me hvaležnim očesom pogleda in

železnocestne mostove v Pendšabu. V Amritsaru našli so oklic naslednjega sodržaja: „Mi smo se s Francozi zmenili, pomagati si; Rusi prodirajo v zapadu, zvezda vere se je prikazala na jugu. Torej, bratje, zberimo se, opasimo si orožje, vzdignimo islamsko zastavo ter preženimo lažnjivega nasprotnika.“

Razne vesti.

— (Usodepolno nedorazumenje.) Precéj imovit trgovec v Parizu z imenom Poslain, poročil se je pred kratkim z mlado, jako lepo, a ubožno deklico. Ko stopi necega dné ob nenavadnem času v svoje stanovanje, videlo se mu je, da je njegova soproga v zadregi in zapazil je, kako je košček papirja v roki zmečkala ter v nedrje skrila. Njemu zdela se je cela stvar sumna in zahteval je od nje, da naj mu dotični papir pokaže. Mlada gospa branila se je vstroči njegovi želji in mu tudi pojasnila ni hotela dati. Beseda dala je besedo in Poslain, ki je postajal čedalje bolj razburjen, zgrabi za revolver ter ga nastavi svoji soprogi na prsi grozeč ji, da jo vstrelji, ako mu papirja ne izroči. Ko se je tudi sedaj še njegovemu povelji vstavljala, sproži besni soprog revolver in krogla zadela je mlado ženo v stegno. Z glasnim krikom zgrudila se je k tlam. On misleč, da jo je smrtno zadel, steče obupen k oknu in skoči iz tretjega nadstropja na ulico. Pri padcu zlomil si je obe nogi in jedno roko. Tako polomljenega prenesli so ga v bolnico. Tudi žena je precej hudo ranjena. Ko so jo preiskali, pokazalo se je, da papir, ki ga je skrila v nedrje, ni bil kako zaljubljeno pismice, temveč le — račun za obleko, kojega se je bala svojemu možu pokazati.

— (Bogunec v ženski obleki.) „Metzer Zeitung“ poroča iz kraja Maizieres o sledečem dogodku. Ko sta te dni patrolirala dva tukaj nastavljena žandarja po okolici, srečala sta damo nekoliko čudnega obnašanja. Na glavi imela je klobuk, a čez obraz pajčolan. Žandarja nista si mogla kaj, da bi si ne bila ženske nekoliko natančneje ogledala. Bila sta takó negalandna, da sta ji potegnili pajčolan z obraza in glej! ta obraz ni bil nič kaj ženski, kajti pod nosom poganjale so uže sicer mladostne, a vendar precej goste brke. Po daljšem preiskavanji zapazila sta žandarja pod ženskim krilom vojaško suknjo in sedaj jima je bilo takoj jasno, s kako „devico“ da imata opraviti. Bil je mlad vojak, ki se mu je najbrž tožilo po domu in je vsled tega zapustil svoje pajdaše v Metzu ter hitel proti luksenburški meji. Se vé da je moral sedaj nazaj in Bog vé, kedaj mu bo zdaj dano videti ljubi dom.

— (Rabelj v službi nihilistov.) Iz Moskve se piše: Pred nekajlim časom prišla je policija na to, da je od države nastavljeni rabelj Ivan Frolov uže delj časa nihilistom opravljal službo. Od začetka je vse odločno tajil, a sčasoma se je vendar udal ter povedal, da je bil z nihilisti v zvezi od časa sem, ko so bili obešeni morilci carja Aleksandra II., Rissakov, Mihajlov, Kibalčič itd.

poda mi krepko svojo desno rekoč: „Kako bi vam zamogel, dragi mi tujec, velikanski čin, kojega ste izvršili moji sestri, le nekoliko poplačati, kajti vedite, da jo neizmerno ljubim. O naj bi vam nebesa za to vaše najskrivnejše želje tako dopolnila, kakor si jih sami izpolnjene želeti vtegnete. Vender, svet naj nikdar in nikoli ne reče: Janko Jugovič je nehvaležen bil!“

In junaški mladenič potegne izza pasa natlačeno mošnjo ter mi jo hoče v roko potisniti.

„Bog obvaruj, prijatelj Janko,“ ga zavrnem. „Nisem storil zavoljo denarja, kar sem izvršil. Tu notri imam najlepše plačilo za storjeno delo. Moja vest je, ki me stoterno za rešeno življenje odškoduje in viteški poplača! Nikdo naj ne čuje, Miroslav Danica se za sleparsko zlato in srebro junaški in viteški véde; da za be-raško kovino svoje življenje zastavlja!“

Ponosni sin črnogorski čutil se je po teh mojih prostih besedah osramočenega, kakor tudi, da se ponujene mošnje niti dotaknil nisem.

„Blaga duša,“ pravi mehkim glasom, „kateroga rodu koli si, blag si kakor nobeden

Dobival je od nihilistov po dve sto rubljev na mesec. Če je pa še kaj posebnega storil, kakor na primer, če je kakega nihilista iz ječe rešil, ali kake važne pisma poticiji izmaknil ter izročil jih nihilistom, dobival je še posebna plačila. — Frolova so v železje vkovali ter ga v moskovski kaznilnici zaprli.

— (Gordonovi sestri.) Kakor se „Standard“ poroča, odbili ste v Southamptonu živeči Gordonovi sestri ponudbo, da bi se jima dajala z ozirom na zasluge njenega brata za državo podpora iz državne blagajnice. Gladstone sam obljubil je damama v imenu vlade, da jima hoče preskrbeti penzijo, ne da bi se ta zadeva v parlamentu obravnavala, a sprejeti niste hoteli take ponudbe.

— (Logično.) „Kaj misliš vender, ljubi mož, da prideš tako pozno domov? Sedaj je uže tri ura.“ — „I kaj pa imaš, draga ženka, zoper to? Saj bi bila, ko bi bil doma ostal, sedaj tudi uže tri ura.“

Domače stvari.

— (Vojaštvo.) N. veličanstvo cesar izvolil je nadlovci Ferdinanda Diernmayerja pri kroškem deželnoobrambovskem strelskem batalijonu Beljak št. 27 imenovati častnikom pri kranjskem deželnoobrambovskem strelskem batalijonu Rudolfovo št. 24.

— (Cesarjevičovo potovanje.) Iz Dubrovnika poroča se še ta-le zanimiva vèst za bivanja cesarjeviča in cesaričine v onem mestu: Cesarjeviča pozdravil je pri prihodu imenom dubrovnškega prebivalstva podžupan dr. Čingria v srbskem jeziku, cesarjevič zahvalil se mu je na to v gladki češčini ter izrazil, da mu je žal, da mu ni možno to učiniti v srbsčini, ker je ni še po polnem vešč. Navdušenje prebivalstva o prihodu prestolonaslednika bilo je veliko, povsodi razlegali so se burni pozdravljajoči glasovi.

— (Mestni odbor ljubljanski) ima danes zvečer ob 6. uri javno sejo.

— („Društvo v obrambo avstrijskega vinarstva“) se namerava ustanoviti. Vlogo, s katero so se pravila predložila visokemu c. kr. ministerstvu za notranje zadeve, podpisala sta med drugimi tudi Fran grof Coronini-Cronberg in Viljem Pfeifer. Vabila k prvemu shodu se bodo kmalu razposlala.

— (Včerašnji živinski semenj) bil je zeló mnogobrojno obiskan. Prignalo se je vse živine vkup na trg okolo 1600 glav. Goveda so se slabo spečavala, bolje pa konji, katerih so posebno mnogo in po dobrih cenah pokupili laški kupci.

— (Iz sodnice.) V soboto bil pred porotniki obsojen cigan Alojzij Majer v osemletno hudo ječo, poostreno s postom. Obsojen je bil zaradi hudodelstva uboja, poskušane umora in zaradi napačnega javljenja.

drugi, blag mora celi tvoj narod biti! Prepričan sem tega v dnu srca!

„Slovenec sem, in onstran dinarskih gorá je mala, toda zala domovina!“

„O, bodi mi tisočkrat pozdravljen, dobro došel na domačih tleh!“

„Denar si zavrgel, ponosni sin slavlanski, tak vsaj tole vzemi na večni spomin današnjega dné, katerega nasledki bi bili brez tebe strahanski nastali, tako grozovitni, da si jih še domisliti ne morem.“ Mu podá handžar bogato s srebrom okovan.

To darilo sem sprejel in ob enem se zopet na zalo Črnogorko ozrl, ki je sladko smehljajoč se nama nasproti stala. Rajskosladekega smehljanja, združenega s srce presegajočim globokim polnodušnim pogledom se bodem do zadnjega zdihljeja spominjal.

Me tem odzvame Janko, zali sin Črne gore, ostudni zverjadi vezala in spone, s kojimi sem bil to pošast nekoliko pokristijanil, ga ne ravno prijateljski z nogo potipa in mu mogočno zapové: „Vstani grdoba, tvoja ura ti je odbila!“

(Dalje prihodnjič.)

— (V smrt na vešalih obsojena) bila je pred porotnim sodiščem v Celovci 21letna neomožena dekla Marija Thaler, ker je umorila otroka. (Pri „juristih“ „Slov. Naroda“ pa je bila zaradi „detomora“ (?) jednoglasno proglašena krivim *(sic!)* in obsojena na smrt na vislicah. „Narodovi“ uredniki imajo pač patent za marsikaj!

— („Sapo zaprli!“) Včerajšnji „Slovenski Narod“ prinaša to-le izjavo gosp. stud. iur. Dragotina Trillerja: „Gledé na svoje v „Slovenskem Narodu“ (št. 233 ex 1884) dné 7. oktobra 1884 priobčeno poslano izrekan, da sem se v prvi, po svojem prepričanju opravičeni razburjenosti prenatil, in da obžalujem neprimerne izraze, koje sem rabil proti gospodu prof. Wiesthalerju.“ — Z ozirom na to izjavo gosp. Trillerja je gospod prof. Wiesthaler odstopil od svoje tožbe, katero je bil uležil zoper gosp. Trillerja in katera se je imela te dni obravnavati pri porotnem sodišči v Ljubljani.

— („Pošten popotnik.“) Iz kranjskega okraja se nam z dné 5. t. m. piše: Dné 3. t. m. prišel je v hišo posestnika Antona Dolinarja v Gorenji Vasi kakih 30 let star človek. Vsedel se je tebi nič meni nič k mizi ter se vlegel na klop in se delal, kakor bi spal. Dekla hotela mu je postreči ter mu je blazino prinesla za pod glavo. A ta skoči na to po konci in jame strašno razsajati. Ko mu hišni posestnik na to opomni, da ni on gospod v hiši, besnel je še bolj. Stopil je na klop ter hotel podobe potrgati s sten. Ko mu je Dolinar na to zagrozil, da bode poslal po žandarje, ako ne bode miroval, potegnil je nož iz žepa in začel z njim sem in tja mahati. Sedaj res ni družega kazalo, nego poklicati žandarmerijo. Ko ta pride in tuja popraša, kedo da je, odreže se ta: „Jaz sem pošten popotnik, dalje nikogar ne briga, kedo da sem!“ — Žandarmerija prišla je na to „poštenega popotnika“ ter ga izročila sodniji v Loko.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 10. marcija. Železniški odsek posvetoval se je o novih predlogih pododsekov, gledé pogodbe s severno železnico ter sprejel kot dobičkovno mejo sto goldinarjev. Trgovinski minister je izjavil, da, če bi severna železnica ne hotela spustiti se v te nove predloge, se bodo pravočasno predložili novi.

Dunaj, 10. marcija. V ogerskem in našem parlamentu predloži se danes predloga carinsko-tarifne novele, katere vodilno načelo je varstvo avstro-ogerskega kmetijstva pred nemško-francoskim povišanjem carine in pred nje posledicami. Gledé carinskih nastavkov za žito, sočivje, moko in kruh se vlada pooblašuje, da jih nastavi v oni višini in jih spremeni takó, kakor se bodo določili v Nemčiji.

Požun, 9. marcija. Silleinski jadri vlak št. 6 državne železnice skočil je včeraj zvečer ob 7. uri med Bösingom in Sv. Jurijem ob najhitrejšem teku iz tira. Niti potovalci niti vozovi niso poškodovani.

Monakovo, 9. marcija. V dvornem gledališči nastal je v neki sobi drugega nadstropja ogenj, katerega pa so kmalu pogasili. Škoda je neznatna.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 10. marcija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83.65
„ „ „ srebri	84.15
Zlata renta	109.45
5% avstr. renta	99.20
Delnice narodne banke	867.—
Kreditne delnice	303.90
London 10 lir sterling	124.25
20 frankovec	9.79
Cekini c. kr.	5.81
100 drž. mark	60.45

Uradni glasnik

z dné 10. marcija.

Razpisane službe: Pri c. kr. pošti v Kameniku mesto poštarja z letno nagrado 500 gld., pavšala 120 gld. in za selni pavšal 1050 gld. za vzdrževanje

poštne vožnje med Ljubljano in Kamenikom. Dotične prošnje, podprte z spričevali gledé zmožnosti itd., v dveh tednih c. kr. poštenu in brzojavnemu vodstvu v Trstu.

Eksekut. zemlj. dražbe: V Radóvljici zemljišče Matije Permoserja (295 gld.) dné 15. aprila, 15ega maja in 15. junija. — V Ljubljani zemljišče Frana Steka iz Račne dné 18. marcija; — posestvo Janeza Remžgarja iz Nadgorice (1832 gld.) dné 21. marcija, 22. aprila in 20. maja; — zemljišče Fr. Florijančiča iz Perovega dné 28. marcija.

Eksekut. jav. dražbe: Premakljivo blago, kakor: hišna oprava, kožuhovina itd., Antona Kamana v Ljubljani tik magistrata (949 gld.) dné 23. marcija ob 9. uri.

Pod oskrbništvom: C. kr. deželna sodnija v Ljubljani proglašá Janeza Župca iz Loke zapravljivcem; skrbnikom se mu je postavil brat njegov Josip Župc iz Matenje; — dalje se je Mariji Šušteršič iz Tomišlja zaradi bebosti postavil skrbnikom Ant. Fister iz Tomišlja št. 20 in bebastemu Jan. Bizjaku iz Stožec Anton Bolka od ondodi št. 3.

Vpisane firme: Pri c. kr. okrožnem kot trgovinskem sodišči v Novem Mestu firma: Jakob Dereani, trgovina z mešaním blagom v Žužemperku. — Lastnik te firme je g. Jakob Dereani, trgovec in zemljiščni posestnik v Žužemperku.

Tujci.

Dné 9. marcija.

Pri Maliči: Bachmann in Kölbl, trgovca, z Dunaja. Rziha, trg. potov., iz Prage. — Vitez Seemann, c. kr. fregatni kapitan, z Reke. — Jeuniker, soproga predsednika okrožne sodnije, iz Nov. Mesta. — Arko, restavratér, iz Ribnice. — pl. Lenk, graščad, z Rake. Fuchs, zasebnik, iz Kokre.

Pri Slonu: de Pazmandy s soprogo in Berger, trgovec, z Dunaja. — Bayer, c. kr. nadporočnik, iz Trsta. — Kavčič, trgovec, z Razdrtega.

Pri Tavčarji: Berthold, agent z vinom, iz Zagreba. Laurent, predstojnik trapistov, in Pater Georg, trapist, iz Nove Vasi. — Valentinuzzi in Catrini, trgovca iz Lašk. Vidma.

Pri Bavarskem dvoru: Rausin, konjetrčec, in Derkovits, zasebnica, iz Trsta. — Holanetz, trgovec, iz Tuhinja.

Pri Južnem kolodvoru: Errath, trgovec, iz Mokronoga. — Ivanetič, učitelj, iz Glogovica.

Umrli so:

Dné 5. marcija. Šimon Mihelič, delavčev sin, 18 dni, Hradeckýjeva Vas št. 17.

Dné 6. marcija. Jospina Hübner, uradniška vdova, 69 l., Dunajska cesta št. 15, srčna hiba.

Dné 7. marcija. Helena Fakovič, mestna reva, 83 l., Karlovska cesta št. 7, krvna razkrojba. — Jovana Keržan, soproga želez. sprevodnika, 34 l., Sv. Martina cesta, hrbtna sušica. — Katarina Waibl, Kolo-dvorske ulice št. 28, jetika.

V civilni bólnici:

Dné 5. marcija. Josip Možina, delavec, 46 l., vnetje pljuč. — Janez Hribšek, rudokóp, 23 l., jetika.

Dné 6. marcija. Friderika Kamnikar, soproga užitn. paznika, 38 l., jetika.

Dné 7. marcija. Ivan Malenšek, jermenar, 37 l., božjast.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v ram	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
9. marc.	7. zjutraj	735.17	7.4	zpd.sl.	jasno	0.00
	2. pop.	732.97	14.2	jzpd.sl.	obl.	
	9. zvečer	730.55	9.4	szpd.sl.	jasno	

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze presrečnega sočutja ob smrti iskreno ljubljene, nepozabljive soproge, oziroma hčere, sestre in svakinje

Marije Hren

roj. Prudič

za petje pred hišo in na grobu gospodom pevcem „Narodne čitalnice“, za mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku, vsem onim, ki so blagovolili pokojni izkazati poslednjo čast, izrekajo najtoplejšo zahvalo

žalujoči ostali.

Čérknica dné 8. marcija 1885.

Pain-Expeller!

Srečni zdravilni vspehi, ki so se uže petnajst let s tem starim osvedočením domačím sredstvom pojavili pri protinu, revmatizmu, so porok, da ne bode žal nobenemu bolniku, da je poskusil to zdravilo. Skoro v vseh rodbinah se nahaja ta pristni „Anker-Pain-Expeller“. Cena temu v istini vestno reelnemu izvirnemu preparatu je jako nizka, namreč steklenica po 40 in 70 kr., kakor je velika; prodaja se po vseh lekarnah. Da pa kedo ne dobi ponarejenega zdravila, naj blagovoli prej pogledati na fabriško marko „Anker (sidro)“. F. Ad. Richter in drug, Dunaj. — Glavna zaloga in lekarna „pri zlatem levu“, Praga, Nikolajev trg št. 7. (25) 5—1

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu
v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 25 kr.

Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Gimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Fillipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Miošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klalič, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladine:

I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci, 30 kr.

II. „ „ Peter rokodelič, 36 kr.

III. „ „ Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško nравоslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezanej knjigi 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Padar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog. Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidarič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčica, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:

Pepelki, Rudeči kapiol in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.